

انجمن ورزشهای هوایی

دستورالعمل ایمنی و الزامات فیلمبرداری در حین سقوط آزاد

مقدمه:

هدف از انتشار این دفترچه کاهش خطرات ناشی از همراه داشتن دوربین و ملزومات آن در حین سقوط آزاد می باشد.

تذکر: اطلاعات زیر برای پرندگان توانا در سقوط آزاد می باشد. ملاحظات جدی باید قبل از استفاده از دوربین در پرش ها بکار گرفته شود و از روی سوالات به سرعت عبور نکرده و بر روی آنها تامل کنید حتی اگر صدها پرش سقوط آزاد داشته باشید شما آماده برای پرش با دوربین نیستید.

ملزومات استفاده از دوربین در حین پرش:

- ۱- دارا بودن گواهی نامه B و حداقل ۱۰۰ پرش
- ۲- بازرسی دوربین و تایید توسط مربی
- ۳- دوربین ها باید به صورت کاملاً ایمن نصب و محکم شوند و فقط در شرایط اضطراری باید قابل رها کردن (Jettisoned) باشند.

چه کسی می تواند مراحل استفاده از دوربین را آموزش دهد.

قبل از نصب یا پرش با دوربین باید توسط یک فرد واجد شرایط اطلاعات مربوطه را دریافت و توجیه شده باشید.

این دفترچه به عنوان مرجع قابل استفاده می باشد.

کلیه مراحل آموزشی پرش با دوربین می بایست با رویکرد " ایمنی در اولویت نخست " انجام شود. یک مربی، یک فیلمبردار پرنده با تجربه با اطلاعات جامع درباره دوربین، سقوط آزاد و فرودهای غیر معمول می تواند به عنوان فردی که قابلیت ارائه آموزش های ایمنی پرش با دوربین را دارد کاندید شود.

اهداف جلسه توجیهی پرش با دوربین:

- ۱- ارائه اطلاعات قبل از نصب دوربین
- ۲- توسعه اطلاعات پایه و آموزش مهارت های این دفترچه

- ۳- نمایش عملی و توضیح درباره اشتباهات ممکن برای به حداکثر رساندن یادگیری مراحل اضطراری
- ۴- ارائه آموزش صحیح بر اساس امکانات بصری
- ۵- ارائه جلسه توجیهی ایمنی و آگاهی لازم در هنگام پرش با دوربین
- ۶- درج جلسه توجیهی آموزش پرش با دوربین در Log book فرد پرنده

بخش اول: آگاهی

پرش با دوربین می تواند مفرح و در عین حال بسیار آموزنده باشد (ابزار آموزشی مناسبی باشد) اما حمل یک دوربین می تواند بسادگی ما را از خیلی موارد دیگر غافل نماید. مهم است که بدانیم که دوربین آخرین اولویت ما در حین چک کردن لوازم پرش می باشد. توصیه می شود که شما دوربین را قبل ورود به وسیله پروازی روشن کنید تا از نظر ذهنی کاملاً به فکر پرش خود باشید و نه دوربین. درکل طول سقوط، پرواز زیر کانوپی و حتی برگشت به محل تجمع ما باید تمرکزمان بر روی محیط اطرافمان باشد. بسیاری از حوادث برای پرندهگانی رخ داده است که خیلی پایین رقتند صرفاً برای گرفتن عکس و یا ضبط لحظه همگیری. همچنین حوادث مربوط به برخورد دو کانوپی و یا فرود در منطقه نا ایمن به دلیل تمرکز بر روی دید تونلی (Tunnel Vision) توسط فیلمبرداران رخ داده است. بسیار مهم است که از دید تونلی و تمرکز روی آن برای فیلمبرداری اجتناب شود. ملاحظات بسیار جدی می بایست در زمان نیاز به فیلمبرداری از موقعیتهای خطرناک در نظر گرفته شود حتی اگر گواهینامه پیشرفته چتربازی را اخذ کرده اید، ممکن است که هنوز آماده فیلمبرداری نباشید. در نظر داشته باشید:

اولاً ما اسکای دایور هستیم و دوم فیلمبردار، لذا بسیار مهم است که ما نسبت به دیگر پرندهگان ونقطه پرش و ارتفاع خود آگاهی داشته باشیم.

بخش دوم: کلاه هلمت

۱-۲- کلاه هلمتی را که قرار است جهت نصب دوربین و فیلمبرداری استفاده شود به طور کامل بازرسی نمایید. موارد ذیل را می بایست در نظر گرفت:

۲-۲- سیستم Cut a way:

الف - آیا هلمت مربوطه مجهز به سیستم رهاشونده می باشد؟- چگونه کار می کند؟- به صورت فیزیکی سیستم رهاشونده را امتحان کرده و دوباره آن را سوار کنید تا با مکانیزم آن کاملاً آشنا شوید.

ب- سیستم رهاشونده ترجیحاً باید روی چانه سوار شود تا به راحتی در دسترس بوده و در حین گشایش چتر با ریزرها درگیری نداشته باشد.

ج- سیستم رها شونده باید به صورت کاملاً محکم نصب شود تا به صورت ناگهانی و یا تصادفی باز نشود.

تذکر : با مربی خود چک کنید که آیا مطابق مراحل عملیات استاندارد (sop) تمام هلمت ها می بایست دارای سیستم رها شونده مناسب باشند یا خیر.

۲-۳- رها کردن بدون وجود سیستم رها شونده

توصیه می شود که تمام کلاه ها حاوی دوربین و ضمامن آن مجهز به سیستم رهاشونده باشند:
الف - اگر سیستم رها شونده روی کلاه ندارید، از خود بپرسید که آیا این کلاه را در زمانی که تحت فشار ناشی از سقوط است می توانید بدون داشتن سیستم رهاشونده به راحتی باز کرده و رها کنید؟

ب- کلاه را به سر بگذارید و در حالتی که از دوست خود می خواهید که آن را تحت فشار قرار دهد سعی کنید که آن را به سرعت باز کنید.

۲-۴- فیت بودن کلاه:

الف- آیا به درستی اندازه سر شما می باشد؟

ایا هلمت مربوطه به صورت راحت و ایمن بر سر شما قرار دارد و یا در سر شما لقی می خورد و دارای تکان های شدید است؟

ب- اگر هلمت کاملاً اندازه سر شما نباشد می تواند باعث صدمات سر و گردن گردد خصوصاً در مواقعی که دوربین های سنگین حمل می کنید.

۲-۵- تجهیزات شنیداری :

الف- در حین پرش با دوربین ضروری است که از یک وسیله شنیداری استفاده شود. دوربین ها باعث حواس پرتی می گردند بنابراین برای آگاهی از ارتفاع داشتن یک التی متر شنیداری ضروری است.

ب- وقتی هلمت مخصوص فیلمبرداری خود را انتخاب می کنید به جایگاه راحت التی متر شنیداری خود بر روی آن دقت نمایید.

۲-۶- شکل و طرح هلمت :

الف- آیا تخم مرغی هست یا چهارگوش؟

ب- هلمت های تخم مرغی بیشتر به سمت رایزرها کشیده شده اند لذا باعث درگیری بیشتر به دلیل طرحشان می گردند درحالیکه هلمت های مربع رایزر را منحرف می کنند.
ج- برای اجتناب از درگیری لاین ها یا برایدل باید هیچ فضایی بین پوسته سخت کلاه و فوم داخلی نباشد (کلاه نباید لبه داشته باشد)

بخش سوم : دوربین

۱-۳- استفاده از دوربین های بزرگ و حرفه ای مانند DSLR(Digital Single Lens Reflex) باید توسط پرندگان که حداقل ۱۰۰ پرش با دوربین های ساده را انجام داده و تبصر لازم را اخذ نموده اند صورت پذیرد. اولین دوربین فرد پرنده برای استفاده در سقوط آزاد باید کوچک و ساده در عملکرد باشد. از مربی خود در خصوص مراحل عملکردی استاندارد سوال کنید.

۲-۳- وزن دوربین :

الف - وزن دوربین شما چیست؟

ب- دوربین های سنگین می توانند باعث جراحات در حین گشایش چتر و یا فشار روی گردن در طول پرواز در وسیله پروازی و یا زیر کانوپی گردند.

۳-۳- ابعاد دوربین:

الف- ابعاد دوربین شما چیست؟

ب- دوربین های گسترده تر ممکن است حاوی برآمدگی به سمت بیرون از کلاه بوده و باعث ایجاد نقاط درگیری شوند.

ج- دوربین های بلند ممکن است در حین Climb out (خروج از وسیله پروازی) به هواپیما برخورد نماید و یا ضربه بخورند.

۴-۳- سادگی

الف- آیا دوربین شما جهت استفاده ساده است؟

ب- کار با دوربین عامل حواس پرتی جدی نسبت به اجرای مراحل ایمنی معمول می باشد استفاده از یک دوربین ساده بطور چشمگیری باعث کاهش این خطرات می گردد.

۵-۳- دلیل استفاده (مورد استفاده):

الف- آیا نسبت به مورد استفاده از دوربین واقع بین بوده ام؟

ب- آیا لازم است که برای کاری که می تواند توسط یک دوربین کوچک ضبط گردد از دوربین بزرگ استفاده کنیم؟

ج- برای فیلمبرداری های روزمره توصیه میشود فقط از دوربینهای کوچک استفاده گردد.

۶-۳- حواس پرتی

الف- آیا نصب دوربین باعث حواس پرتی من میگردد؟

ب- آیا دوربین به نحوی نصب شده که مراحل معمول پس از گشایش چتر تحت تاثیر قرار نگیرد؟

ج- آیا دوربین به هر نحوی باعث محدودیت دامنه دید می گردد؟

بخش چهارم: نصب دوربین

فاکتورهای ایمنی متعددی در زمان نصب دوربین روی کلاه و یا هر نقطه دیگر از بدن باید در نظر گرفته شود. برای رسیدن به بهترین و ایمن ترین راه حل موارد متعددی باید لحاظ شوند.

۴-۱- محل نصب:

الف- آیا این محلی که انتخاب کرده ام محل مناسبی است؟ آیا محل نصب باعث ایجاد کمترین درگیری می گردد و آیا زاویه دوربین مناسب است؟

ب- آیا در حین گشایش چتر مشکل و یا عدم راحتی ایجاد می کند؟ این موضوع در زمانی که دوربین را روی دست نصب می کنیم خیلی مهم است.

ج- آیا دسترسی من به تمامی دستگیره های چتر به سادگی صورت می پذیرد؟

د- آیا جلوی دید من را می گیرد؟

۴-۲- خطرات درگیری:

الف- آیا محل نصب پایه ، دوربین و ملزومات آن را از خطرات درگیری با چتر مصون می دارد؟

ب- حرکت دادن یک تکه از بندهای کانوپی قدیمی در کنار هلمت یا ساییدن مسیر برایدل پایلوت شوت به تشخیص هرگونه نقطه درگیری کمک می کند.

ج- پایه های ضد درگیری متعددی در بازار موجود هستند که باید بررسی شوند.

د- موادی نظیر فوم ها ی چسبنده می تواند باعث کاهش خطرات درگیری شوند.

۴-۳- حفاظت از پایه :

الف- آیا پایه دوربین به اندازه کافی محافظت شده تا از خطر سقوط و یا کنده شدن غیر منتظره آن بر روی افراد و یا وسایل زیر جلوگیری شود؟

ب- پایه نباید شکننده باشد بطوریکه بعد از باز گشایی چتر کنده شود اما همچنان باید تحت فشار قابل شکسته شدن باشد اگر درگیر شده باشد.

۴-۴- شکسته شدن تحت فشار :

آیا پایه دوربین خواهد شکست اگر در برابر تنش حاصله تسلیم گردد ؟

اگر پایه یا دوربین درگیر شود، بهتر است که تحت نیروی حاصله بشکند.

پایه های بسیار قوی و صلب در حین درگیری به کانوپی یا اکستراکتور پایلوت شوت می تواند خطر آفرین باشد.

۴-۵- باز کردن پایه:

اگر دوربین مورد نیاز نباشد آیا می توانم پایه مربوطه به آن را برای شرکت در یک سقوط بازکنم؟

وقتی یک دوربین مورد استفاده نیست ، دوربین و پایه آن برای کاهش خطر هرگونه درگیری می بایست از روی هلمت باز شود.

اگر پایه قابل بازگشایی نیست پس با استفاده از نوار چسب می بایست پوشانده شود تا خطر درگیری را کاهش دهد.

بخش پنجم: ضمام

۱-۵- ملاحظات : ضمام مربوط به دوربین های سقوط آزاد در انواع بسیار متنوع دسته بندی می شوند و برخی از آنها می توانند برای اسکای دایورها بسیار خطرناک باشند. هرگونه تجهیزات اضافه باید توسط مربی قبل از پرش مورد تایید قرار گرفته و بطور جدی مورد بررسی قرار گیرد. مربی می تواند با یک پرنده فیلمبردار با تجربه مشورت نماید.

۲-۵- حلقه چشمی (Ring Sight)

الف- یک حلقه چشمی فقط باید توسط فیلمبرداران پرنده با تجربه که کاملاً از خطرات آن آگاه هستند مورد استفاده قرار گیرد.

ب- این خطرات عبارتند از : درگیری با اضافات فرامین جمع نشده و اختلال بینایی
ج- اگر حلقه چشمی در سمت پایلوت شوت ضمیمه یا نصب شده باشد، امکان درگیری آن با پایلوت شوت در حین نگاه به عقب همزمان با گشایش چتر و همچنین درگیری با بندها زیر کانوپی وجود دارد.

د- یک برچسب دایره ای کوچک بر روی عینک مخصوص سقوط (Goggle) می تواند به عنوان یک جایگزین به جای حلقه چشمی استفاده شود.

تذکر: توصیه می گردد که تمامی ضمام دوربین تحت تنش دارای نقطه شکست باشند.

بخش ششم: ملاحظات بازگشایی چتر

وقتی از دوربین روی هلمت استفاده می کنیم ، با داشتن وزن مضاعف در ناحیه سر ، امکان دریافت جراحات گردنی بیشتری داریم.

۱-۶- بالچه های مخصوص فیلمبردار:

اگر برای اولین بار تمایل به استفاده از بالچه یا Camera Wing را داریم ، توصیه می شود که یک جلسه توجیهی با یک فیلمبردار پرنده با تجربه داشته باشیم. این جلسه توجیهی شامل موارد ذیل است :

الف- مطمئن شوید که نقطه اتصال بالچه و درز آن نباید آنقدر بزرگ باشد که باعث کشیده شدن پایلوت شوت از میان آن گردد.

ب- مطمئن شوید که حرکت دست کشنده پایلوت شوت کاملاً از شکاف بین نقطه اتصال بالچه و درز آن دور باشد.

ج- بالچه نباید آنقدر بزرگ یا شل باشد که پایلوت شوت را در حین بازگشایی کاور نماید.

د- حرکت کشیدن پایلوت شوت باید طوری به صورت کامل و واضح صورت پذیرد که دست کشنده پایلوت شوت بطور کامل از لبه بالچه فراتر رود و آن را کنار بگذارد

کش های مخصوص متصل به بالچه که دور شصت دست بسته شده و با باز شدن دست باعث کنترل سقوط می گردند Swoop Cards نام دارند.
ه- طناب های swoop روی دستکش ها پوشیده می شوند به طوریکه در شرایط اضطراری می توانند کنده شوند و بدینوسیله راریزها بدون جداکردن بالچه ها قابل دسترسی می گردند.

تذکر : تمرین کشیدن پایلوت شوت برای تقویت موارد فوق می بایست در روی زمینی مد نظر باشد. همچنین بهتر است که اولین پرش با بالچه بدون دوربین و به صورت انفرادی صورت پذیرد و فقط بر روی کشیدن پایلوت شوت تمرکز گردد. همچنین توصیه می شود که این پرش از ارتفاعی بیشتر از ۱۰۰۰۰ فیتی صورت گیرد چراکه پرش های با بالچه و دوربین که برای اولین بار به صورت hop & pop صورت می گیرند قویاً مایوس کننده می باشند.

وقتی که از بالچه دوربین استفاده می کنیم، یک روش برای خواباندن بالچه ها در حین گشایش چتر حرکت دادن بازوی آزاد به شکل نرمال اما حرکت آرنج به سمت تنه می باشد به طوریکه وقتی دست آزاد حرکت میکند بالچه از حالت تورم فروکش کرده و این موضوع باعث جلوگیری از باد گرفتن یک بالچه در مقابل دیگری و در نتیجه جلوگیری از چرخش شما در حین چتر کشیدن می گردد.

۲-۶- پایلوت شوت و برایدل :

استفاده از برایدل بلندتر و پایلوت شوت بزرگتر در حین پرواز با بالچه و دوربین احتمال تاخیر و درگیری پایلوت شوت را کاهش می دهد.

۳-۶- وضعیت سر در حین بازگشایی چتر

فرد پرنده در حین بازگشایی چتر باید به افق نگاه کند تا مطمئن شود که سر در راستای ستون فقرات قرار گرفته باشد. هر وضعیت سر که در حین بازگشای چتر در راستای ستون فقرات نباشد می تواند باعث جراحت گردن علی الخصوص در شرایط بازگشایی سخت چتر گردد.

۴-۶- کانوپی

الف- آیا پارچه چتر شما تمایل به سخت باز شدن و یا باز شدن به صورت Off Heading دارد؟

کانوپی های بزرگ و کاملاً مطیع در حین پرش با دوربین و ضمام سنگین توصیه می گردد.

ب- در حین بازگشایی چتر به سمت بالا نگاه نکنید. انجام این کار شانس درگیری بندها با کلاه و همچنین جراحت گردن را افزایش می دهد.

ج- اضافات بند فرامین خود را جمع کنید تا احتمال درگیری را کاهش دهید، سوزن های خود را به همراه Closing Loop و پایلوت شوت چک کنید.
بازگشایی نا به هنگام چتر در حالیکه شما روی پله دوربین هستید می تواند یک حادثه مرگبار باشد.

بخش هفت : مراحل اضطراری

این مهم است قبل از اینکه دوربین و ضمامن آن را به خود اضافه کنیم ما با شرایط اضطراری معمولی و مراحل رفع آن کاملاً آشنا و نسبت به اجرایشان مطمئن باشیم.
در هر وضعیتی فاکتورهای متعددی می توانند وجود داشته باشند بنابراین باید در نظر داشته باشید که شرایط اضطراری شبیه هم نیستند و باید نسبت به وضعیت پیش آمده ارزیابی کردند. موارد ذیل برخی از شرایط اضطراری هستند که ممکن است در حین استفاده از دوربین و ضمامن آن حادث شوند.

تذکره: تمرین ذهنی و تمرینات کاربردی زمینی کلید موفقیت هستند . انجام این تمرینات شانس بیشتری به موفقیت شما در زمان رویارویی با شرایط اضطراری واقعی می دهد.
وقتی در حال اجرای مراحل اضطراری هستید همواره باید مطمئن باشید که ارتفاع کافی برای رها کردن (Cut away) ایمنی دارید.

۱-۷- درگیری برایدل یا پایلوت شوت با دوربین و یا کلاه:

تلاش برای رفع درگیری برایدل یا پایلوت شوت و یا سایر بندها با دوربین در حین سقوط اگر موثر نباشد به سرعت باعث اتلاف ارتفاع می گردد. چند سناریو به شرح ذیل مطرح می باشد:

الف- یک بار تلاش برای رفع درگیری اگر ناموفق بود بلافاصله نسبت به رها کردن دوربین و کلاه اقدام شود. اگر چتر اصلی باز شد، کانوپی را چک کنید اگر کانوپی اصلی انحراف داشت مراحل رها کردن چتر اصلی و گشایش جزء کمکی را آغاز کنید اگر جزء اصلی به خوبی باز شد مطمئن شوید که قابل کنترل می باشد یا خیر.

ب- اگر چتر اصلی باز نشد (پایلوت شوت تحت کشش بود = Pilot chute in tow) مراحل EP را آغاز کنید.

۲-۷- فرد در آب با دوربین و ضمامن:

زمانیکه به صورت غیر عمدی در آب فرود می آید توصیه می شود کلیه لوازم روی سر خود را رها کنید. این عمل باید قبل از فرود در آب صورت پذیرد چراکه در آب زمانیکه تلاش می کنید تا از زیر کانوپی با تجهیزات خارج شوید، وجود لوازم روی سر با نقاط درگیری زیاد یک خطر جدی به شمار می رود.

بخش هشتم : فیلمبرداری از پرش

اگر یک پرنده علاقمند به فیلمبرداری از پرش تندم باشد بدو باید به توصیه های یک مربی توجه کرده و سپس پرش با گروه تندم را بدون نصب دوربین باید تجربه نماید تا بدینوسیله ضمن تمرکز بر نحوه خروج، تنظیم سرعت سقوط در زمان گشایش چتر کاملاً جدا از سایر گروه ها باشد.

این پرش ها باید فقط پس از گذراندن یک جلسه توجیهی توسط یک سرمربی صورت پذیرد. زمانی که چتر باز توانایی خود را در زمینه پرش با گروه تندم توانست به نمایش بگذارد مجاز به فیلمبرداری از آنان در حین سقوط می گردد.

۸-۱- خروج:

الف- پله دوربین : قبل از بلند شدن و استقرار روی پله دوربین ، پرنده فیلمبردار باید موقعیت و نقطه خروج را چک نماید تا مطمئن شود که گروه تندم در نقطه صحیح خارج می شوند و در صورت خروج در نقطه فرود مورد نظر PLA فرود خواهد آمد. وقتی به سمت پله دوربین از درب خارج می شوید دقت کنید که پله کجاست و چگونه پایتان را روی آن خواهید گذاشت. در تمام لحظات مراقب دستگیره ها و پایلوت شوت خود باشید.

بهتر است این موضوع را روی زمین برای اولین بار قبل از تلاش در ارتفاع تمرین نمائید.
ب- شمارش خلبان تندم: با علائم و نحوه شمارش خلبان تندم آشنا باشید . شمارش خلبان تندم یک موضوع حیاتی برای فیلمبردار می باشد تا بتواند قبل از گروه تندم خارج شده و فاصله ایمنی با آنها را ایجاد نماید. بعضی از خلبانان تندم ممکن است علائم دستی متعددی برای فیلمبردار از نقطه پرش داشته باشند.

ج- جدایی: در حین خروج کمی زودتر از گروه تندم هواپیما را ترک کنید تا فاصله مناسب جهت عدم برخورد پایلوت شوت اولیه ایجاد شود.

د- باد گرفتن پایلوت شوت اولیه چتر تندم : قبل از نزدیک شدن به گروه تندم منتظر بادگیری پایلوت شوت اولیه تندم باشید. برخورد آن با شما باعث جراحات جدی و درگیری شما با گروه تندم خواهد شد.

۸-۲- در حین سقوط آزاد:

الف- پایلوت شوت اولیه و سقوط آزاد : به هیچ عنوان بالا و یا نزدیک پایلوت شوت اولیه تندم پرواز نکنید . به هیچ عنوان تلاشی در جهت لمس پایلوت شوت اولیه و یا بند برایدل آن نکنید.

ب- زیر گروه تندم : از پرواز زیر گروه تندم در هر شرایطی بپرهیزید.

ج- همگیری گروه تندم : از گرفتن دست مسافر پرش تندم اجتناب کنید، چراکه ممکن است شما را رها نکند. گرفتن زوج تندم و چرخاندن شدید آنها باعث آسیب رسیدن به شانه ها می گردد.

د- بهترین وضعیت پرواز : روبرو و یا کنار و کمی پائین تر از زوج تندم پرواز کنید و کمی به سمت بالا به آنها نگاه کنید.

ه- مخروط ایمنی : وقتی که بالا و اطراف زوج تندم پرواز می کنید، یک مخروط اطراف آنها و پایلوت شوت اولیه تصور کنید(رای مخروط پایلوت شوت و قاعده آن زوج تندم می باشد). سعی کنید تا اطراف و بیرون این ناحیه مخروطی پرواز کنید.

۳-۸- گشایش چتر :

الف- اثر درب تله ای (Trap door effect): اگر در حین گشایش چتر زوج تندم فاصله مناسب نداشته باشید ممکن است تحت تاثیر اثر درب تله ای احساس افتادن و نامتعادلی کنید.

ب- دیدن خلبان تندم و فیلمبردار : فیلمبردار باید زمانی که خلبان تندم اقدام به گشایش چتر می نماید در معرض دید او باشد.

ج- ملاحظات نقطه پرش : خلبان تندم باید همواره نیم نگاهی به محل فرود و نقطه گشایش چتر داشته باشد و اگر از نقطه مورد نظر دور باشد باید به فیلمبردار علامت بدهد. در این صورت زوج تندم زودتر اقدام به گشایش چتر می کنند تا فیلمبردار نیز قادر باشد در ارتفاع بالاتر چتر خود را باز نماید.

۴-۸- فرود :

آگاهی در منطقه فرود : به محض اینکه فرود آمدید، طبیعی است که به عنوان فیلمبردار از لحظه فرود زوج تندم به راحتی فیلمبرداری می کنید، در این حین مراقب سایر چتربازان که در اطراف شما فرود می آیند باشید.

۵-۸- مراحل اضطراری :

الف- زوج تندم ناپایدار در حین خروج : اگر زوج تندم در حین خروج نامتعادل شدند برای اجتناب از برخورد پایلوت شوت اولیه و یا خروج نابهنگام کانوپی فضای افقی کافی به آنها بدهید.

ب- بالای زوج تندم قبل از پرتاب پایلوت شوت اولیه : اگر خود را قبل از پرتاب پایلوت شوت اولیه توسط خلبان، بالای سر زوج تندم دیدید، از فاصله ایمنی این موضوع را مشاهده کرده و چتر خود را در ارتفاع و فاصله مناسب از آنها باز کنید.

د- درگیری پایلوت شوت اولیه با زوج تندم : اگر پایلوت شوت اولیه با زوج تندم درگیری پیدا کرد، سعی در کمک کردن به آنها نکنید. از فاصله مناسب مشاهده کرده و اقدام به گشایش چتر خود در ارتفاع و فاصله ایمنی از آنها نمایید.

ه- درگیری پایلوت شوت اولیه (Darogue) با شما (فیلمبردار):

اگر پایلوت شوت اولیه زوج تندم با شما درگیری پیدا کرد، سعی کنید که آن را رفع کنید و برحذر باشید که خلبان تندم به احتمال زیاد RSL یا Sky book را آزاد کرده و اقدام به Cut away و جداکردن پایلوت شوت اولیه نموده و پس از مسیر یابی (Track) و حفظ فاصله ایمن اقدام به گشایش چتر کمی می نماید. بنابراین اگر درگیر پایلوت شوت اولیه شدید، آماده باشید که احتمال پیچیده شدن در چتر اصلی تندم را دارید.

سعی کنید همواره هرگونه درگیری را برطرف نموده و اقدام به گشایش هر کدام از چترهای اصلی یا کمی بسته به ارتفاع کافی را بنمایند تا نسبت به حل مشکل گشایش چتر فائق آیند.

با تشکر

کارگروه توسعه چتربازی ایران

بهمن ۱۴۰۰